

STYLIST: **SZÚCS BEÁTA**
 SMINK, HAJ: **KÁTAI-PÁL EDINA**
 RUHÁZAT: **ZARA, MOHITO, H&M**
 ÉKSZEREK: **BIJOU BRIGITTE**

Működik a kémia

BÁRDOSIÉK GÖRÖNGYÖS ÚTON JÁRNAK, MÉGIS MEGÁLLÍTHATATLANOK

„Szóval, mit akarsz tőlem? – szegezi nekem a kérdést kedves köztöködéssel a hangjában Bárdosi Sanyi, miután az egyik birkózótanítványával együtt érkezve belépek a Bárdosi Küzdősport Akadémia ajtaján. (A kérdést finomítva idéztem.) Miután közlöm, hogy egy interjút, amit a feleségével, Ildivel egyeztettem, jelzi, hogy képen van, csak tesztelt: – Ja, valami címlap, ugye? – Az. Aztán azt is megkérdezi, mennyi időm van. Mondom, ráérek. – Az jó – jegyzi meg már a szőnyegről, ahol elkezd játszósan bemelegíteni a tréningre összegyűlt gyerekeket. Látva, hogy ő is egyre inkább belemelegsik (a játékba), odavetem: – És beszélgetni mikor fogunk? – Most beszélgettünk, nem? – kapom vissza. Talán fura, de itt már érzem, hogy jó kis cikket rakhatunk össze mi ketten... (Hát még hárman, mert hamarosan Ildi is megérkezik; sőt négyen, mert az öt hónapos Majával együtt jön!)

SZERZŐ: **DR. SZÁSZ ADRIÁN**
 FOTÓ: **LÉKÓ TAMÁS**

Mikor az edzés már megy magától, Sanyi leül velem szemben, de úgy, hogy közben a tréningre is rálasson. Gyorsan befejez egy félbehagyott lövöldözős játékot a telefonján – nagy ordítással hal meg virtuálisan. De már lép is tovább, ahogy a valóságban is minden egyes mélypont után.

– Gyorsan elengedem ezeket – mondja –, a rosszal nem foglalkozom sokáig. Kétévente törlődik a memóriám. Egy ideig fát lehet vágni a hátsámon, de ha valaminek vége, akkor vége. Ami viszont megmarad: a birkózószőnyegen mindig egyedül voltam. Egyedül a világ ellen. Ha elvettek tőlem egy meccset, nem állt mellém a vezetőség. Dúltam-fúltam, el is könnyeltek balhésnak, mondván: „a Bárdosi mindig ugat”. Pedig csak nem tűrtem az igazságtalanságot. Az én munkámat ne te-

gyék tönkre! Tudom, hogy bizonyos országok dollármilliókat pakolnak bele, de ha jobb a kis magyar senki, nyerjen ő! Persze nem emelték fel értem a hangjukat... Beleégett a fejembe, hogy másra nem számíthatok, csak magamra.

Meg is érkeztünk a közepébe, ami a birkózómúltat illeti, így hagyom, hogy jöjjön – Sanyiból –, aminek jönnie kell:

A versenyautó és a fogaskerekek

– Birkózókörökben az a hír járta rólam, hogy nem edzem. Pedig de, csak másképpen. Tudod, van a traktor meg a versenyautó. A traktor látványos melót végez: felszánt egy nagy föld-

területet, vet és arat. A versenyautó adott pályán, adott időben jó beállítással tud a legjobb lenni. Ha minden apró összetevő stimmel. Ha egy kicsivel gyorsabb, már nem veszi be a kanyart. A gép ösztönösen beállítja magát, akkor van baj, ha jön egy okos paraszt, és beállítja a versenyautót szántani. Csinál belőle egy kis traktort, amelyik sosem szánt úgy, mint a rendes, viszont megszűnik versenyautónak lenni. Fél év, mire újra beállítja magát, de akkor valaki megint belepiskál. Hagyd békén! Lásd el, és ha neki csak arra kell figyelnie, ami a dolga, nyerni fog! A maiak közül Lőrincz Tominál is azt látom, hogyha lóként a szekér elé teszik, előbb-utóbb tönkremegy, de ha nem nyaggatják egy ideig, magától feljön, és nyer valamit.

Kár, hogy ezek a hullámok olimpiai ciklustól függetlenek.

Sanyi itt felpattan, és újabb feladatot ad a srácainak ezzel a felkiáltással: „Ne feledjétek, magatoknak csináljátok, nem nekem!”. Én pedig nem állom meg, hogy amint visszahuppan, meg ne kérdezzem tőle: ő edzőként, sőt otthon kétgyermekes apaként be tudja-e tartani, hogy békén hagyja a versenyzőit, illetve hároméves Sankó (Sándor, bár magát Santyónak hívja) fiát.

– Nem akarom elvenni a tanítványaim gyerekkorát – jelenti ki. – Ne most legyenek diákolimpiai bajnokok, hanem maradjanak meg felnőttkorukig a sportág mellett, és majd akkor hajtsák ki a belüket az eredményért! Addig megalapozzuk a keringésüket meg az izomzatukat. Ami Sankót illeti, néha rá-

mordulok, de a fenékebe rúgáshoz még kicsi. Ha rosszul viselkedik, legfeljebb nincs legközelebb kindertojás, amiért először kinevet, aztán ha beváltom, már nem annyira...

Innen a párhuzam miatt visszakeveredünk oda, hogy annak idején – olimpiai ezüstérmesként, bár aranyat érdemelt volna – Sanyi is úgy érezte, elvették a játékát. Ezért fordult a birkózástól a szumó, majd az MMA felé, amelyekben kisebb a bírók szerepe. Róluk markáns a véleménye.

– Édesapám szintén birkózóbíró, ezen vele is gyakran vitáztunk. Azt hiszik, nélkük nincs verseny, rajtuk múlik minden! Holott, ahogy mondani szokás, ők a pálya tartozékai. Akár a büfés, aki a szurkolóknak a szünetben a kávéfőző, ők is fogaskerekek a gépezetben, de nem a legfontosabbak. Versenyzők nélkül kinek dirigálnának? Azért is került kis híján a margóra az olimpiai birkózás, mert a rossz bírói felfogás miatt olyanok nyernek meccseket, akik egyetlen támadást sem indítanak...

Nem az a barát, aki dicsér vagy simogat

Sanyinak 2000-ben, Sydneyben szó szerint sokba került egy hibás bírói döntés: az olimpiai döntő elvesztése nem csak az aranyérem elbukását jelentette. Egzisztenciálisan sokkal többet.

– Az ezüstért kaptam négy és fél millió forintot egy bankszámlára, mondom, veszek belőle egy lakást. Anyámmal kinéztünk egyet a nyolcadik kerületben: botrányos szomszédok, csótányok... Nem baj, még az sem jött ki. A BVSC-nél beígérték, hogy ha náluk maradok, kapok egy lakást. Rábólintottam, de különböző szerződésekkel elérték, hogy csak bérlő legyek, ne tulaj. Később kaptam egy mondva csinált fegyelmet, melynek az átvételével – ez utóbb derült ki – lemondtam az előtte egy éven át ki nem fizetett béremről. Hülyére vettem. Háttal fordítottam, de tíz évig még a lakásban maradtam, mindent fizettem rendesen. A lakást végül megkaptuk a MÁV-tól – piaci áron. Ugyanis amikor Ildi már várandós

Névjegy**BÁRDOSI SÁNDOR****Születési év:** 1977**Csillagjegy:** Bika**Hivatás:** küzdősportoló, birkózóedző, a Bárdosi Küzdősport Akadémia elnöke**Eredmények:** olimpiai ezüstérmes (birkózás), Európa-bajnok, vb-bronzérmes (szumó)**Kitüntetés:** a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje**Névjegy****BÁRDOSI ILDIKÓ****Születési név:** Móri Ildikó**Születési év:** 1987**Csillagjegy:** Rák**Hivatás:** fitneszedző (Bárdosi Küzdősport Akadémia), Bárdosi Sándor Alex és Bárdosi Maja édesanyja**Speciális tudás:** egészséges táplálkozás, Mummy Tummy (Ildikó saját tapasztalatain alapuló edzéstípus)

volt Sankóval, egyszer csak közölték: vagy megvesszük egy összegben kifizetve, vagy költözzünk ki azonnali hatállyal... Ott is minden jó elvtársi módon működött, én meg sosem voltam elvtársi gyerek. Nemrég a birkózóvénem találkoztam egy akkori BVSC-s vezetővel, mondom neki: ez csúnya munka volt, nem kellene utólag rendezniük? Kiröhögött. Mondom, akkor jó egészséget kívánok, Pista bácsi!

Sándorunknak az üzleti életben is voltak „becsapós” ügyei, ezekből per indult. – *És nyeregetted őket?* – kérdezem. – *Egy fenét!* – vágja rá. – *Tudod, a bírókkal mindig bajom volt* – kacint. Közben jó dolog történik: befut Ildi és a kis hordozójából bájosan ránk pislogó Maja (Sankó ma nagymamázik, illetve a nagymama unokázik). Ildi mindjárt edzést tart a hölgyeknek, Sanyi sebtében megregulázza az övéit: – *Ha nem birkó megy, hanem pofázás, tartunk egy olyat, hogy betojtok!* – De vajon szeretné, ha a kisfiából is küzdősportoló válna?

– *Nem szánom neki az én utamat, mert az rohadt nehéz volt. De amit szeretne, abban segítem. Az biztos, hogy mire felnő, megtanulja mellettünk a küzdést meg a tiszteletet. Az akadémián mindenkit szívesen látunk: van kubai segédedző, mexikói, kínai, vietnami, zsidó, montenegrói sportoló. Mind a mi kutyánk kölyke, ez egy család. A küzdősport egy szemlélet, ami által jobb emberré válsz. Itt farkastörvények szerinti hierarchia van. Jött a múltkor egy szírszác is, akinek jelen helyzetben nyilván „nem túl jó a marketingje”. Am aki rászista, annak azt mondom: oké, legyél az, de akkor állj ki vele bunyózni! Meggyőző majd arról, hogy ez egy baromság. Különben sem az a barátod, aki dicsér vagy simogat. Attól tanulsz, aki kiáll veled szemtől szembe.*

A hangos ezüstérmes

– *Óvatosan menj át az úton, mert tökön rúglak! Nézz körül, és csak a zöldön...* – hangzik a következő pillanatban az in-

telem az egyik hazainduló „mi kutyánk kölykének”, egy tízévesforma fiúnak. Én pedig magánéletről kérdezek gyorsan, még mielőtt Ildi is befejezné a tréninget és csatlakozna, mert előbb Sándor verzióját szeretném hallani a megismerkedésükről.

– *Egy rendezvényen történt, ahol ő szervező volt, én vendég. Előbb a főnökétől kértem el a számát, hogy tutira meglegyen, csak azután tőle. Ő nem is akarta megadni, de tudom, hogy csak húzott. Volt egy párom, akivel szakítanom kellett, hogy Ildivel randizhasak, így csak két hét elteltével hívtam fel, amikorra mindent elrendeztem. Különben hogyan várhattam volna el, hogy bízzon bennem, ha közben mással csibész játékot játszom? Egy kávézóba hívtam meg, ahol még fel is ismert egy csöves... A harmadik randi után nálam aludt, és többé nem is aludtunk külön!*

– *Ha létezik szerelem első látásra, ez az volt!* – pattan közénk Ildi, aki végzett az edzéssel. – *Még mindig előttem a pillantása, ahogy rám nézett.* „Nem

érzed, hogy van kémia?” – kérdezte. Dehogynem éreztem. Aztán még hónapokig hívogatták őt más csajok, engem meg más pasik, de kezeltük. A legnehezebben azt viseltem, ha mentünk az utcán, és sorban ugrottak a nyakába a

nők... Nem gondoltam, hogy ennyien ismerik, és civilként nem könnyű felvenni ezt a fonalat. Amikor tombol a szerelem, te pedig nem akarod, hogy lépten-nyomon mások taperolják... De ez is hozzátartozott a mi göröngyös

utunkhoz. Ma már párként ismernek minket, és ez jó!

– Nem kerestem soha ezt a fajta reflektorfényt – veszi át a szót Sanyi –, de jöttek lehetőségek a médiából, és én ösztönösen válogattam közülük. Idő-

vel megismertek. Csak egy bizonyos fokig lehet előre tudatosan tervezni, hogy a közönség kit tart majd érdekesnek. Nyilván szívesebben lettem volna csendes olimpiai bajnok, mint hangos ezüstérmes, de így alakult. Még a múltkor is

odajött egy közterület, amikor tilosban parkoltam és pakoltam a kocsimba – azt hittem, felelősségre von –, hogy „hallom, te vagy az olimpiai bajnok”, és megveregette a vállam.

Liszt, cukor nem, gyerekek igen!

Az olimpiai érmek értékén és a sportolók médiamegjelenésein is témáztunk a házaspárral, akik néhány nagyon mai jelenségre, például Hosszú Katinka marketingjére – maximálisan elismerve Katinka teljesítményét – meglepve néznek. Mintha lenne az imázsában valami „embertávoltság” (ha már az emberközelség létezik). Sándor próbálja elmagyarázni az aggályait:

– Polyák Imrét választották az évszázad birkózójának. Ő négy olimpián

járt, és az első három ezüstérmesként végzett. Majd hatvannégyben, Tokióban győzött! Négy-szer négy év a csúson, élet-halál harc, egy ember élete. Mert a birkózó vagy a bokszozó egy olimpián csak egy érmet nyerhet. Ehhez képest Katinkáék elégedetlenek, ha egyszerre csak hármat hoznak, mert négyet szerettek volna. Torzultak az arányok. De én az ezüstömmel is boldog vagyok, sok szarságot adott az élet, ám semmiért nem cserélném el azt, amim van! Jöhetne akár milliós ajánlat, nekem fontosabb, hogy lássam felnőni a gyerekeimet. Amire szükségünk van, azt megteremtjük, most mindent ebbe az akadémiába pakolunk, legfeljebb csak a Balatonig jutunk el nyaralni.

A két kicsiért is meg kellett küzdeni. Négy éven át hiába próbálkoztak, jártak orvostól orvosig, Ildi inzulinrezisztenci-

ája miatt úgy tűnt, le kell mondaniuk a gyermekvállalásról. Ildi viszont drasztikusan változtatott az éltrendjén. Nem a gyerekekről mondott le, hanem a liszt-ről meg a cukorról, és egyszer csak működésbe lépett a rendszer, ahogy Sanyi fogalmaz. – *Mert működésbe hoztuk!* – mondja büszkén. A nehéz idők után be-köszöntött az újabb adag boldogság.

– *Ha fiút álmodtam volna magamnak, pont ilyen lett volna, mint Sankó* – nevet Ildi. – *Huncut kis turbóbaba. Persze dögnehez együtt a kettővel, az egyik kicsi, a másik pici. Sanyi minden-nap zárásig bent van az akadémián, én otthon polip módjára fürdetem a ket-tőt. De tudtam, hogy jó apa lesz belő-le, főleg onnantól, hogy nemcsak babá-zik, hanem már szót is ért velük. És azt sem feledem, hogy az életmódváltásban is mellettem állt! Egyébként is jó főzni neki, mert mindent megdicsér, de ha ép-pen nem főzök, mert nincs rá időm, az sem zavarja. Pedig igazi gourmand, aki elfogadta, hogy a betegségem a sport mellett csak megfelelő diétával tartha-tó szinten, és ebben is partner. Meg az anyukáknak szóló, szülés utáni regene-ráló edzés bevezetésében is, amelyhez már képezzük az oktatókat, és hamarosan indul! Ez a „Mummy Tummy”. Sa-ját tapasztalatok alapján.*

Kis családom, nagy családom

Ildikó világéletében sportolt, szeretett volna tornász lenni, de a szülei ebben nem tá-mogatták. Később viszont lett egy ex-él-sportoló férje, ő maga pedig edzővé vált. És anyává, aki mindennap „száz százalékra kipörgeti magát”, csak így tud élni. Megy, amíg össze nem esik. Majd megrázza ma-gát, felkel, és megy tovább. Sanyival együtt afféle megállíthatatlan párost alkotnak.

– *Ő a fej, én a nyak* – mondja. – *Min-dent megbeszélünk, érvelünk, így alakul ki egy-egy döntés. Ha vita van, öt perc múl-va visszajön, hogy ismét átbeszéljük, de sosem zárjuk haraggal a napot. Mindket-ten vehemens típusként érkeztünk, nekem higgadtabbá, neki türelmesebbé kellett válnia, hogy szét ne robbanjon a kapcsolat. Ha ebben tovább fejlődnénk, akár a világot is megválthatnánk! Szeretem az őszinteségét, nem is tudna hazudni, mert azonnal lebukna. Örülök, hogy fiatalon ki-élte magát, mert ha csak két volt barát-nő után köt ki mellettem, talán nem len-ne ennyire odaadó. Akik voltak, azok meg már nem zavarnak. Igaz, kandúr? – böki oda a közben ide-oda sündörgő Sanyinak, aki egy félmosollyal csak ennyit reagál: „Hagyjuk már megint ezt a hülyeséget!”.*

Jól elvannak. Körülöttük a kis csa-lád: Maja és Sankó. A kis család körül a nagy: az akadémiára járó növendékek. Ha kinéz az ablakon, Ildi csodálkozik, hogy nemrég még negyven fokban volt pocakos kismama, ma pedig már újra nádszálalkatúan figyel, ahogy hull a hó. Sokáig nem merenghet, mert feldördül Sanyi hangja egy hátsó helyiség ajtaja mögül: – *Drágám, hallasz?* – Ildi vá-lasza: *Hallunk.* – *Akkor szappant, légy szíves!* – hangzik egy fokkal szégyenlő-sebben. Majd két perc múlva visszatér közénk a magyar sport Nagy Ferója, és magabiztosan kijelenti: – *Látjátok, ha nem a nőibe járnék, sosem lenne bent friss szappan!* – Ez a zsvány tényleg mindenből kívágja magát, gondolom, majd lekapcsolom a diktafont, amíg ők ketten csókot váltanak...

(Aztán elindulunk a fotózásra, ahol a Sankóval teljessé váló Bárdosi család hozza a megszokott formát: az olimpi-ai ezüstérmes fél óráig kergeti nagyob-bik csemetéjét, míg az hajlandó felvenni a fotózásra hozott ruhát. A stáb halálsá-pad, hogyan lesz ebből képsorozat, az-tán Sanyi rendez a sorokat, és mindenki mosolyogva néz a kamerába.

Hát igen, ezek Bárdosiék, akik rögzös úton járnak, mégis megállíthatatlanok.)

- Növényvédő szer, műtrágya, vetőmag, termény nagykereskedelme
- Mezőgazdasági Integráció
- Termeltetés finanszírozás
- Szaktanácsadás

ELÉRHETŐSÉG:

Telefon:
00-36-309326734

E-mail:
agrotata1@
t-online.hu